II

*(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)*

# KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

**af 30. januar 2002**

**om forholdsregler, der kan genoprette en effektiv konkurrence i henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89**

**(Sag COMP/M. 2416 — Tetra Laval/Sidel)**

*(meddelt under nummer K(2002) 359)*

**(Kun den engelske udgave er autentisk)**

**(EØS-relevant tekst)**

(2004/103/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 57,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ([1]), senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 ([2]), særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. oktober 2001 i medfør af artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4064/89 om at erklære fusionen mellem Sidel SA og Tetra Laval BV for uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen,

efter at have givet de deltagende virksomheder lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til Kommissionens indsigelser,

under henvisning til udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser ([3]),

under henvisning til høringskonsulentens endelig rapport i denne sag ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

### I. SAGSBESKRIVELSE

#### Den gennemførte fusion

(1) Den 18. maj 2001 modtog Kommissionen en anmeldelse i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 4064/89 (fusionsforordningen) af en påtænkt fusion, hvorved Tetra Laval SA, Frankrig, der tilhører Tetra Laval BV (Tetra), Nederlandene, et holdingselskab i Tetra Laval Group, som er en privatejet koncern, ville erhverve kontrol, som omhandlet i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, med den franske virksomhed Sidel SA (Sidel) gennem et offentligt tilbud, som blev bekendtgjort den 27. marts 2001. I overensstemmelse med fransk ret var buddet ubetinget.

(2) I fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, tillades det at gennemføre et offentligt tilbud, der i henhold til forordningens artikel 4, stk. 1, er anmeldt til Kommissionen, for så vidt erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele. I henhold til tilbuddet skulle omkring 27,1 millioner aktier, hvilket

([1]) EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.
([2]) EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.
([3]) EUT C 36 af 10.2.2004.
([4]) EUT C 36 af 10.2.2004.

svarer til 81,3 % af de udstedte cirkulerende Sidel-aktier, tilbydes Tetra Laval SA. Ud over disse aktier har Tetra Laval SA erhvervet ca. 3,5 millioner aktier i Sidel enten på det åbne marked eller ved individuelle køb fra større aktionærer. Som følge heraf ejer Tetra nu lidt over 95 % ([5]) af Sidels aktier og har gennemført den påtænkte fusion.

**Beslutningen i medfør af fusionsforordningen artikel 8, stk. 3**

(3) Den 30. oktober 2001 vedtog Kommissionen en beslutning i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 3, hvori den erklærede fusionen mellem Sidel og Tetra for uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (forbudsbeslutningen).

(4) Af de årsager, der er anført i forbudsbeslutningen, konkluderede Kommissionen, at den anmeldte fusion ville have skabt en dominerende stilling på markedet for PET-emballeringsudstyr (polyethylenterephathalat), især strækblæsestøbningsmaskiner (SBM, Stretch Blow Moulding) anvendt til segmenterne for følsomme produkter (flydende mejeriprodukter, juice og nektar, drikkevarer med frugtsmag og te/kaffe, som under ét betegnes som følsomme produkter), og ville have styrket en dominerende stilling på markedet for aseptisk kartonemballeringsudstyr og aseptiske kartoner i EØS, hvilket ville have begrænset konkurrencen betydeligt på fællesmarkedet og i EØS.

**Proceduren efter fusionsforordningen artikel 8, stk. 4**

(5) Da fusionen foregik gennem et offentligt tilbud, har Tetra allerede erhvervet lidt over 95 % af Sidels aktier. Fusionen er erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i medfør af fusionsforordningen artikel 8, stk. 3. Som følge heraf har Tetra allerede gennemført en fusion, som er erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

(6) Kommissionen sendte derfor den 19. november 2001 Tetra en klagepunktsmeddelelse i henhold til fusionsforordningens artikel 18 og artikel 13, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 3384/94 af 21. december 1994 om anmeldelser, frister og udtalelser i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ([6]). I sin klagepunktsmeddelelse fastslog Kommissionen, at den i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, måtte kræve, at de to virksomheder igen skulle adskilles gennem frasalg af Tetras aktiepost i Sidel, og at den måtte træffe forholdsregler, der kunne genoprette en effektiv konkurrence, indtil de to virksomheder er fuldstændig adskilt.

(7) Tetra besvarede klagepunktsmeddelelsen skriftligt den 3. december 2001. Både Tetra og Sidel fremsatte deres synspunkter ved en mundtlig høring den 14. december 2001.

II. **ANALYSE I HENHOLD TIL FUSIONSFORORDNINGENS ARTIKEL 8, STK. 4**

(8) I medfør af undtagelsen i fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, fra den udsættelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, har Tetra allerede erhvervet lidt over 95 % af Sidels aktier gennem et offentligt tilbud, der blev bekendtgjort den 27. marts 2001, og efterfølgende aktieopkøb. Tetra har således allerede gennemført fusionen. Denne fusion er erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen ved Kommissionens beslutning af 30. oktober 2001 i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 3.

(9) Tetra har således allerede gennemført en fusion, som er erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

(10) Denne beslutning er en følge af forbudsbeslutningen og giver den virkning. Heri fandt Kommissionen, at den anmeldte fusion ville skabe eller styrke dominerende stillinger, hvilket ville betyde, at den effektive konkurrence på fællesmarkedet ville blive betydeligt hæmmet, og den erklærede fusionen uforenelig med fællesmarkedet. Når fusioner, som Kommissionen har forbudt, allerede er gennemført, kan Kommissionen i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, »beordre en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder (…) eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence«.

(11) Genoprettelse af en effektiv konkurrence er det overordnede hensyn ved procedurer efter fusionsforordningens artikel 8, stk. 4. Både fusionsforordningens bogstav og ånd siger, at dette kræver, at enhver resterende strukturel hindring for en effektiv konkurrence på de relevante markeder som følge af den forbudte fusion fjernes ([7]). I artikel 8, stk. 4, hedder det, at i situationer hvor fusioner, som Kommissionen har forbudt, allerede er gennemført, skal genoprettelsen af en effektiv konkurrence i princippet foretages gennem en deling af de virksomheder eller aktiver, der er bragt sammen ved den forbudte transaktion.

([5]) […]*.
([6]) EFT L 377 af 31.12.1994, s. 1.
([7]) Se betragtning 7 og 9 i præamblen til fusionsforordningen.

(12) Ved sin anvendelse af fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, tager Kommissionen hensyn til proportionalitetsprincippet. I henhold til dette princip skal Kommissionen, når den står over for forskellige valgmuligheder, f.eks. frasalgsløsninger, der kan genoprette en effektiv konkurrence, som krævet i artikel 8, stk. 4, tilbyde en valgmulighed eller vælge den mindst restriktive løsning.

(13) Kommissionen inddrager proportionalitet, når den vurderer de deltagende virksomheders legitime interesser, idet den varetager EU' primære interesse, nemlig at genoprette en effektiv konkurrence ved at give sin forbudsbeslutning virkning. Der skal ikke blot være tale om den overtagende virksomhed Tetras interesser, da Tetra naturligvis vil bevare den størst mulige værdi af sin investering, men også målvirksomheden Sidels interesser, idet Sidel vil begrænse varigheden af den periode præget af usikkerhed, den står over for, og fortsætte sine aktiviteter som et uafhængigt selskab uden at blive underlagt urimeligt forstyrrende foranstaltninger eller pålagt tunge byrder ([8]).

(14) På baggrund af ovenstående og med henblik på at genoprette en effektiv konkurrence i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, er det under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag nødvendigt at kræve, at Tetra og Sidel adskilles på grundlag af følgende principper: 1) adskillelsen skal ske gennem et effektivt og endeligt frasalg af en så stor del af Tetras aktiepost i Sidel, at en effektiv konkurrence genoprettes, ved at Sidel bevares som en uafhængig og troværdig konkurrent; 2) frasalget skal føre til, at Sidel genvinder sin fulde uafhængighed af Tetra, og Tetra må ikke bevare nogen aktiepost eller interesse i Sidel, som kan forhindre genoprettelsen af en effektiv konkurrence; 3) frasalget skal finde sted snarest og inden for en frist på […] (*) for at sikre Sidels rentabilitet og effektivitet og dermed genoprettelsen af en effektiv konkurrence; 4) i overgangsperioden frem til frasalget skal Tetra udpege en administrator til at føre tilsyn med frasalget og begrænse Tetras indflydelse på Sidel mest muligt.

([8]) I denne forbindelse er det vigtigt at bemærke, at ikke blot Tetra, men også Sidel er virksomheder, der deltager i denne procedure med specifikke rettigheder i henhold til fusionsforordningen og forordning (EF) nr. 447/98 (gennemførelsesforordningen). F.eks. er Sidel en »berørt part« i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 13. Dette forpligter Kommissionen til at underrette Sidel om forløbet af proceduren og give virksomheden lejlighed til at fremsætte bemærkninger skriftligt og mundtligt. Sidels ledelse har således en specifik ret til at blive hørt af Kommissionen i medfør af fusionsforordningens artikel 18, stk. 4.

(*) Dele af denne tekst er blevet redigeret for at sikre, at der ikke offentliggøres fortrolige oplysninger; disse dele er markeret med kantet parentes og asterisk.

1. **Behovet for at adskille Tetra og Sidel gennem et effektivt og endeligt frasalg af Tetras aktiepost i Sidel**

(15) I forbudsbeslutningen fastslog Kommissionen, at den anmeldte fusion ville skabe og styrke dominerende stillinger, hvilket ville have begrænset den effektive konkurrence betydeligt på fællesmarkedet og i EØS, og den erklærede derfor fusionen for uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

(16) Da fusionen allerede er gennemført, har Kommissionen konkluderet, at det er nødvendigt at kræve, at de to virksomheder, der blev samlet ved den forbudte transaktion, adskilles for at genoprette en effektiv konkurrence i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4.

*Konkurrencebegrænsning*

(17) Tetras interesser i Sidel ville forhindre genoprettelse af en effektiv konkurrence. Frasalg af Tetras aktiepost i Sidel vil sikre, at en effektiv konkurrence genoprettes ved at fjerne det direkte strukturelle/økonomiske bånd mellem Tetra og Sidel. Hvis Tetra beholdt en aktiepost i Sidel, ville virksomhedens konkurrenceadfærd blive påvirket, og konkurrencen mellem de to virksomheder på de markeder, hvor de er aktive, ville ikke blive effektiv. Endvidere ville Tetras eventuelle kapitalinteresser i Sidel hæmme Sidels udvikling på det pågældende marked. Tetras beslutninger som aktionær i Sidel ville blive påvirket af virksomhedens egen konkurrenceposition på de pågældende markeder.

(18) Tetra bestrider ikke, at det er nødvendigt at adskille de to virksomheder. Imidlertid anfægter Tetra behovet for et hurtigt frasalg, blandt andet fordi der efter virksomhedens opfattelse ikke er nogen umiddelbar risiko for at begrænse konkurrencen. Tetra fremfører, at »der i øjeblikket stort set ikke er tale om konkurrence mellem de to virksomheder«, da der er meget få horisontale overlapninger mellem parterne. Efter Tetras opfattelse er der derfor ingen betænkeligheder, der kan begrunde et hurtigt frasalg. Tetra hævder, at de fleste af Kommissionens betænkeligheder vedrørte et »konglomerat«, og at der derfor skal være en direkte forbindelse mellem de to virksomheder, hvis der skal blive tale om konkurrencebegrænsning. Tetra mener, at en sådan forbindelse kan fjernes effektivt ved at kræve, at en administrator holder de to virksomheder adskilt. Dermed skulle man kunne sikre sig mod konkurrencebegrænsning.

(19) Kommissionen deler ikke Tetras opfattelse. I forbudsbeslutningen fastslog man, at der var alvorlige og umiddelbare konkurrencemæssige betænkeligheder. Som det

fremgår af forbudsbeslutningen, findes der tre vigtige områder, hvor der er tale om horisontale overlapninger mellem parterne: SBM-maskiner med lav kapacitet, barriereteknologi og aseptiske påfyldningsmaskiner til PET-plastflasker. På disse områder er parterne direkte konkurrenter. I forbudsbeslutningen fastslog man desuden, at der er tale om betydelige vertikale forbindelser mellem parterne, da Sidel leverer SBM-maskiner og andet PET-udstyr, og Tetra, jf. betragtning 38, er en potentiel aftager af sådant udstyr, som virksomheden kan anvende i forbindelse med sine konverteringsaktiviteter i senere afsætningsled. Tetra har endnu ikke frasolgt sine afdelinger for SBM-maskiner eller præforme, og selv om virksomheden har givet udtryk for, at den ville frasælge disse afdelinger, har den ikke afgivet noget formelt bindende tilsagn om at gøre det. Selv hvis et sådant frasalg fandt sted, ville Tetra under alle omstændigheder bevare væsentlige aktiviteter inden for barriereteknologi og aseptisk aftapningsudstyr i PET, som er afgørende områder for PET' indtrængen på markederne for følsomme produkter, hvor Sidel er en direkte konkurrent. Selv om Tetra afviser det, er der således både horisontale og potentielt vertikale konkurrencemæssige relationer mellem de to virksomheder.

(20) Endvidere var Kommissionens betænkeligheder med hensyn til samspillet mellem markederne for kartoner og PET-emballeringsudstyr, som er detaljeret beskrevet i forbudsbeslutningen, både alvorlige og umiddelbare. Kommissionens analyse på dette område var baseret på hændelser, der finder sted i dag. Det er nu, at både Tetra og Sidel investerer kraftigt i barriereteknologi og aseptisk PET-teknologi for at fremme væksten inden for PET i fremtiden. På grund af strategiske beslutninger truffet i dag mærker Tetras kartonafdelinger allerede konkurrencepres fra Sidels aktiviteter på et nærliggende, beslægtet antagonistisk marked. Sidels strategi er i henhold til virksomhedens pressemeddelelse at yde et væsentligt bidrag til en hurtig vækst for PET inden for aseptisk emballering af frugtjuice og flydende mejeriprodukter og at undergrave den førerstilling, kartonemballering stadig har i dette markedssegment.

(21) Disse konkurrencemæssige betænkeligheder er alvorlige og umiddelbare og kræver derfor, at Tetra og Sidel adskilles effektivt, endeligt og hurtigt, som en nødvendig afhjælpende foranstaltning i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, med henblik på at genoprette en effektiv konkurrence. Anvendelse af en administrator, der skal holde virksomhederne adskilt, som Tetra foreslår i sit svar på klagepunktsmeddelelsen, er passende i en kort overgangsperiode, men kan ikke betragtes som en strukturforanstaltning, der skal garantere, at en effektiv konkurrence genoprettes endeligt på længere sigt.

*Behovet for at sælge Sidel som going concern*

(22) Et effektivt og endeligt frasalg skal bestå af et salg af Sidel som going concern uden nogen ændring af virksomhedens status eller dens interessesfære eller nuværende aktiviteter, der kunne svække dens rentabilitet og effektivitet som konkurrent på de pågældende markeder.

(23) Det er nødvendigt at føre tilsyn med, hvordan Sidel frasælges, for at sikre, at en effektiv konkurrence genoprettes. Hvis Sidels kerneaktiviteter kunne opdeles og sælges særskilt eller beholdes af Tetra, ville Sidel ikke på ny blive en uafhængig, troværdig og effektiv konkurrent på markedet. Derfor må mindre vigtige aktiviteter ikke opdeles, sælges separat eller beholdes af Tetra uden Kommissionens forudgående samtykke. Sådanne aktiviteter kan være nødvendige for at bevare Sidels levedygtighed og effektivitet ([9]).

*Frasalgsmetode og egnet køber/egnede købere*

(24) Med hensyn til proportionalitetsprincippet og Tetras anmodning om fleksibilitet finder Kommissionen, at Tetra skal have mulighed for i princippet at vælge, hvordan og til hvem aktieposten i Sidel skal sælges, når frasalget blot sikrer, at en effektiv konkurrence genoprettes permanent. Frasalgsmetoden skal derfor sikre, at Tetra og Sidel adskilles permanent og endeligt, og må ikke forhindre, at en effektiv konkurrence genoprettes. Det kunne f.eks. blive tilfældet, hvis man bevarede eller oprettede direkte eller indirekte strukturelle eller økonomiske forbindelser mellem de to virksomheder.

(25) Derfor må Tetra selv vælge frasalgsmetoden, når den blot ikke forhindrer, at en effektiv konkurrence genoprettes. Tetra kan således vælge at genudbyde Sidels aktier, at sælge aktierne til en industriel køber, antagelig en virksomhed i emballagesektoren, eller til et finansieringsinstitut. Tetra kan beslutte at sælge aktierne på en anden måde, når Kommissionen blot på forhånd har vurderet og godkendt salget. For at skabe de bedste muligheder for et vellykket frasalg så hurtigt som muligt skal Tetra sikre, at frasalgsprocessen, -strukturerne og

([9]) Dette princip er fastsat i Kommissionens meddelelse om løsninger, der er acceptable i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 og Kommissionens forordning (EF) nr. 447/98 (løsningsmeddelelsen) (EFT C 68 af 2.3.2001, s. 3, punkt 17).

-metoderne er åbne for alle typer købere, f.eks. industrielle købere og finansieringsinstitutter, og at der ikke stilles forudgående krav, der begrænser det potentielle antal købere.

(26) Salget af Tetras aktiepost i Sidel skal foretages til en uafhængig og rentabel køber eller købere, som skal godkendes af Kommissionen, medmindre salget sker via en aktieemission på børsen til tredjemand, som er uafhængig af og ikke er forbundet med Tetra eller noget direkte eller indirekte tilknyttet medlem af koncernen, som fører til, at hver af disse tredjemænd maksimalt ejer 5 % af Sidels aktier. Køberen eller køberne skal opfylde de »standardkrav« til købere, der er skitseret i løsningsmeddelelsen (punkt 49). Især skal køberen være et levedygtig selskab, der er uafhængigt af og ikke knyttet til Tetra, og som er i besiddelse af finansielle midler, dokumenteret sagkundskab og tilstrækkeligt incitament til at bevare og videreudvikle Sidel som en aktiv konkurrencekraft.

*Behovet for et endeligt frasalg*

(27) I princippet skal et frasalg genoprette en effektiv konkurrence endeligt og permanent ([10]). Derfor må en passende frasalgsordning ikke indeholde kunstige juridiske strukturer, der giver Tetra mulighed for at købe aktierne tilbage på et senere tidspunkt afhængigt af det endelige udfald af en retssag. Ingen virksomhed kan fungere effektivt med en sådan usikkerhed om det endelige ejerskab til 95 % af aktierne. En ikke-endelig frasalgsstruktur, der giver Tetra mulighed for igen at få kontrol over Sidel på et senere tidspunkt, ville fordreje Sidels konkurrenceadfærd i overgangsperioden. Sidel ville ikke være i stand til at træffe strategiske beslutninger om f.eks. større investeringer eller indkøb uden at tage hensyn til, at Tetra på et senere tidspunkt måske igen ville få kontrol over virksomheden. Sidel ville i praksis blive trængt ud af markedet som uafhængig aktør i hele overgangsperioden. Sidel ville blive ledet med henblik på at skabe størst mulig værdi på kort sigt i stedet for at se tingene i et længere perspektiv, som kun en køber med helt frie hænder kan gøre. Sidel ville heller ikke længere være på markedet som købsobjekt. F.eks. ville ingen industriel køber kunne købe aktier i Sidel i overgangsperioden, hvis der fandtes restriktioner, der gav Tetra mulighed for at genvinde kontrollen. Dette bekræftede Tetra ved den mundtlige høring.

*Konklusion*

(28) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at den ville kræve, at de to virksomheder adskilles, og at denne adskillelse finder sted ved, at Tetra effektivt og endeligt skiller sig af med sin aktiepost i Sidel, hvilket vil sikre, at en effektiv konkurrence genoprettes, ved at Sidel bevares som en uafhængig og troværdig konkurrent.

(29) Frasalget skal være et salg af hele Sidel som going concern uden nogen ændring af virksomhedens status eller dens interessesfære eller nuværende aktiviteter, der kunne svække dens rentabilitet og effektivitet som konkurrent på de pågældende markeder.

(30) Tetra skal have mulighed for i princippet at vælge, hvordan og til hvem aktieposten i Sidel skal sælges, når frasalget blot sikrer, at en effektiv konkurrence genoprettes endeligt og permanent ([11]). Dermed må frasalgsordningen ikke indeholder juridiske eller andre mekanismer, der giver Tetra mulighed for at købe aktierne tilbage.

### 2. Behovet for at sikre, at Tetra ikke beholder en mindre aktiepost eller andre økonomiske interesser i Sidel, som kunne forhindre en genoprettelse af en effektiv konkurrence

(31) Tetra fremfører, at virksomheden burde have lov til at beholde en mindre aktiepost i Sidel, da dette ikke ville give den afgørende indflydelse på Sidel eller føre til en koordinering af de to virksomheders konkurrenceadfærd. Tetra mener, at det ville være ude af proportion at forhindre virksomheden i at bevare en mindre aktiepost, da den normalt ville kunne gøre det uden at skulle anmelde transaktionen i henhold til fusionsforordningen, og Kommissionen har ikke som sådan bemyndigelse til i medfør af artikel 8, stk. 4, at forhindre Tetra i at beholde en mindre aktiepost i Sidel. Efter Tetras opfattelse ville det ikke begrænse konkurrencen, at virksomheden bevarede en mindre aktiepost, da Kommissionens betænkeligheder ikke var af horisontal karakter. Ved at beholde en mindre aktiepost mener Tetra, at virksomheden kunne bevare værdien af noget af sin investering.

(32) Kommissionen mener, at Tetras opfattelse skal vurderes på baggrund af hovedformålet med fusionsforordningen artikel 8, stk. 4, som er at genoprette en effektiv konkurrence. Kommissionen finder på baggrund af de særlige omstændigheder i den foreliggende sag og de oplysninger, den i øjeblikket har adgang til, at det ville forhindre

([10]) Se løsningsmeddelelsen, punkt 6.

([11]) Se løsningsmeddelelsen, punkt 6.

en genopretning af en effektiv konkurrence og få uforholdsmæssige virkninger for målvirksomheden, hvis Tetra bevarede en mindre aktiepost.

*Bevarelse af en mindre aktiepost ville begrænse salgsmulighederne og hæmme genopretningen af en effektiv konkurrence*

(33) Målsætningen om at genoprette en effektiv konkurrence kræver, at Tetra ikke kan få tilladelse til at beholde nogen aktiepost, som kan hæmme Sidels salg, uafhængighed, effektivitet eller rentabilitet på markedet og dermed hindre en genopretning af en effektiv konkurrence.

(34) Hvis Tetra beholdt en mindre aktiepost, ville virksomheden få rettigheder som mindretalsaktionær. I henhold til fransk lov giver en aktiepost på over 33 % Tetra ret til at udøve direkte indflydelse på forvaltningen af virksomheden. Selv en aktiepost på over 5 % ville give Tetra juridiske rettigheder, f.eks. til at forhindre en ændring af Sidels status som aktieselskab. En tvangsindløsning (obligatorisk køb af de resterende 5 % af aktierne, som er mulig i henhold til fransk lov, hvis flertalsaktionæren efter udløbet af indløsningstilbuddet har opnået 95 % af både kapitalen og afstemningsrettighederne) ville være gavnlig for forvaltningen og det kommende salg af Sidel. Dette har Sidel bekræftet. Fordelene ved en tvangsindløsning er især, at aktierne kunne afmeldes og placeres uden for aktiemarkedets indflydelse, ejeren ville kunne omstrukturere Sidel uden at anmelde og begrunde sin strategi over for finansmarkedet og rejse kapital efter egne ønsker. Hvis Tetra beholder over 5 %, vil en sådan tvangsindløsning ikke være mulig. Eftersom en aktiepost på over 5 % allerede er fordelt på en række købere, som tilsyneladende ikke er villige til at sælge, ville Tetra ved at beholde en mindre aktiepost udelukke muligheden for en tvangsindløsning for den kommende ejer af Sidel.

(35) Hvis Tetra beholder en mindre aktiepost, kan det derfor betyde, at Sidel bliver et mindre attraktivt overtagelsesobjekt, og det kan hæmme mulighederne for et frasalg eller et kommende videresalg. Dette understregede Sidel faktisk under høringen. Efter Sidels opfattelse kan det gøre det vanskeligere at sælge Tetras resterende aktier, hvis Tetra beholder en mindre aktiepost. En potentiel køber, især en industriel køber, vil naturligt nok ikke være interesseret i at købe aktierne, når Tetra fortsætter som mindretalsaktionær. Et salg af 95 % eller mere af Sidels aktier, altså hele Tetras aktiepost i Sidel, vil være mere attraktivt end et salg på under 95 %, da det vil give køberen mulighed for at tvangsopkøbe de øvrige spredte mindretalsaktieposter, hvis vedkommende ønsker det. Fik Tetra lov til at beholde en mindre aktiepost, ville det potentielle antal købere blive begrænset, fordi en række købere ville blive udelukket. Derfor vil Kommissionen på nuværende tidspunkt kræve, at Tetra undlader at fastsætte betingelser for salg af aktierne i Sidel, hvilket kunne skræmme potentielle købere bort ved at begrænse mulighederne for en tvangsindløsning efter købet.

(36) Det er desuden vigtigt at erkende, at hvis frasalget fører til en situation, hvor der ikke er nogen flertalsaktionær, kan store mindretalsaktionærer som Tetra få uforholdsmæssig stor indflydelse på grund af bedre muligheder for at danne afstemningskoalitioner, som kunne bestemme udfaldet af generalforsamlingerne. Især hvis Tetra udbød aktierne og samtidig beholdt en mindre aktiepost, ville det være muligt, at Tetra blev den største aktionær og dermed fik uforholdsmæssig stor indflydelse på virksomheden i forhold til sin aktiepost. Hvis Tetra endvidere solgte sine aktier til en eller flere finansielle købere, som kun købte af investeringshensyn, ville Tetra blive den eneste aktionær med et grundigt kendskab til markedet. Igen ville Tetras indflydelse kunne blive større, end virksomhedens faktiske aktiepost berettigede.

(37) Tetras incitamenter som mindretalsaktionær ville blive ændret på grund af Tetras finansielle interesser i Sidel. Sådanne finansielle interesser ville give Tetra ret til at modtage en del af den fortjeneste, Sidel skaber gennem sine aktiviteter og investeringer. Uden en aktiepost i Sidel ville Tetra søge at nå et resultat med højest mulig fortjeneste udelukkende på grundlag af den forventede fortjeneste af sine egne aktiviteter. Ved at beholde en aktiepost i Sidel ville Tetra antagelig tage hensyn til indtægterne fra sine finansielle interesser i Sidel og ville dermed antagelig overveje, hvordan virksomhedens adfærd ville påvirke Sidels fortjeneste. Tetras incitamenter for at konkurrere ville således blive ændret som følge af minoritetsaktieposten. Det kunne f.eks. være i Tetras interesse at hæve/ikke hæve sine kartonpriser, selv om dette kunne føre til, at kunderne i stigende grad skiftede til PET, hvis Tetra kunne sikre sig både de stigende indtægter fra de tilbageblevne kartonkunder og udligne tabet af kartonfortjenester fra kunder, der skiftede, ved at nyde godt af en del af den stigning i Sidels fortjeneste, der skyldtes en stigende efterspørgsel efter PET, hvorimod en sådan strategi ikke ville være attraktiv uden en aktiepost i Sidel. De høje koncentrationsgrader på de nært beslægtede markeder for karton- og PET-udstyr med en dominerende og en meget stærk position for henholds-

vis Tetra og Sidel gør det lettere at gennemføre en sådan strategi.

(38) En minoritetsaktiepost kan også give anledning til vertikale betænkeligheder. Tetra beskæftiger sig allerede med konvertering af HDPE-flasker gennem en såkaldt »hul i muren«-ordning, hvorefter Tetra forsyner kunderne med flasker produceret på en fabrik lige ved siden af. Flaskerne leveres direkte på kundernes produktionslinjer, og med sine erfaringer inden for karton og HDPE kunne Tetra yde en tilsvarende service med PET-flasker. Tetra er derfor en potentiel kunde til Sidels SBM-højkapacitetsmaskiner. Dermed ville Tetra få mulighed for at forsyne kunder med følsomme produkter gennem en »hul i muren«-ordning. Hvis Tetra beholdt en mindre aktiepost i Sidel, ville virksomheden have et incitament til at foretrække Sidels maskiner til sine »hul i muren«-aktiviteter. På grund af Tetras position over for kartonkunder og dermed potentielle PET-kunder med følsomme produkter, ville virksomheden have mulighed for også at blive en større aktør inden for konvertering som leverandør af PET-flasker gennem »hul i muren«-ordninger til producenter af følsomme produkter. Hvis Tetra kun aftog Sidels produkter, ville Sidels salg stige kraftigt, mens Sidels konkurrenter samtidig blev udelukket fra at levere SBM-maskiner til Tetra. Dette ville styrke Sidels allerede stærke markedsposition betydeligt, og kunne give virksomheden dominans. SBM-konkurrenterne ville defor blive udelukket fra at levere til Tetra, og hvis det lykkedes for Tetra at hverve et tilstrækkeligt stort antal af sine oprindelige kartonkunder til sine »hul i muren«-ordninger, ville en betydelig del af markedet blive afskærmet.

(39) På denne baggrund er Tetras påstand om, at der ikke er mulighed for horisontale eller vertikale konkurrencerelationer mellem de to virksomheder og dermed ingen konkurrencevirkninger af at beholde en mindre aktiepost, ikke korrekt. Ud over de horisontale betænkeligheder og betænkelighederne om indflydelse som følge af samspillet mellem karton og PET, har Tetra fortsat PET- og HDPE-aktiviteter, som gør virksomheden til en direkte horisontal konkurrent til Sidel og åbner mulighed for et vertikalt forhold til Sidel. Tetra beholder sin aktiviteter inden for SBM-maskiner med lav kapacitet og maskiner til præforme (selv om virksomheden tilsyneladende er villig til at foretage et frasalg, er det ikke gennemført). Desuden vil Tetra beholde andre plastaktiviteter, som aseptiske PET-aftapningsmaskiner, PET-barriereteknologi og HDPE-aktiviteter.

*Konklusion*

(40) På grundlag af de foreliggende faktuelle oplysninger konkluderer Kommissionen, at Tetra ikke skal have tilladelse til at beholde en mindre aktiepost i Sidel. Bevarelse af en aktiepost ville antagelig forhindre genoprettelsen af en effektiv konkurrence, da den kunne forhindre et vellykket frasalg og give Tetra mulighed for at bevare økonomiske incitamenter til ikke at konkurrere med Sidel og indgå eksklusive vertikale relationer med Sidel.

3. **Et hurtigt frasalg i løbet af […]***

(41) Kommissionen finder, at Tetra skal sælge sin aktiepost i Sidel hurtigt og endeligt på en måde, der sikrer, at en effektiv konkurrence genoprettes. Ved fastsættelsen af en tidsfrist for frasalget tager Kommissionen især hensyn til Fællesskabets overordnede interesse i at genoprette en effektiv konkurrence i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4. Kommissionen inddrager også Tetras interesse i at begrænse et muligt økonomisk tab ved et hurtigt frasalg af aktierne i Sidel på grund af de nuværende markedsforhold og Sidels interesse i at undgå unødigt forstyrrende og belastende foranstaltninger.

(42) I sin klagepunktsmeddelelse fandt Kommissionen, at en periode på seks måneder var påkrævet af hensyn til de negative virkninger for konkurrencen og den kendsgerning, at lange perioder med usikkerhed kan skade Sidel uigenkaldeligt som en effektiv og troværdig konkurrent.

(43) Tetra bestrider, at det er nødvendigt at foretage et hurtigt frasalg i løbet af seks måneder, som fremført i klagepunktsmeddelelsen. Tetra påpeger: a) at Kommissionens forslag er uforholdsmæssigt og i strid med præcedens, b) at Kommissionen skulle tage hensyn til Tetras investering og ikke straffe virksomheden for at overholde fransk ret, c) at Kommissionen også skulle inddrage Tetras ret til at appellere forbudsbeslutningen, som efter Tetras opfattelse forhindrer Kommissionen i at kræve et endeligt frasalg, indtil der er taget stilling til Tetras appel, og endelig d) at Tetras forslag til alternative frasalgsstrukturer genopretter en effektiv konkurrence og er mere rimeligt end Kommissionens forslag og derfor bør foretrækkes.

a) *Kommissionens forslag om et hurtigt frasalg inden for en frist på […]* er passende, forholdsmæssigt og i overensstemmelse med relevant præcedens*

(44) Skaden på den effektive konkurrence og det deraf følgende behov for hurtigt at genoprette en effektiv konkurrence er behandlet ovenfor. Kommissionen finder, at der er behov for et hurtigt frasalg for at forhindre uoprettelig skade på den effektive konkurrence.

(45) Langfristede midlertidige strukturer, som Tetra foreslår, er ikke tilstrækkelige til at garantere Sidels effektivitet og rentabilitet og ville dermed føre til en væsentlig svækkelse af konkurrencen. Under langvarige overgangsstrukturer, som Tetra foreslår, ville Sidel skulle fungere med 95 % af sine aktier overdraget til en administrator, og samtidig ville der opstå konkurrencebegrænsende virkninger som følge af den strukturelle/økonomiske forbindelse mellem Tetra og Sidel. Sidel ville være usikker på, hvem der blev virksomhedens endelige ejer. Den ville skulle arbejde under streng kontrol fra en administrator og Kommissionen. Den ville ikke kunne få uhindret adgang til kapitalmarkedet eller foretage større indkøb eller selv være et mål for overtagelse. Sidel ville i lang tid blive kunstigt bundet til en juridisk struktur, som ikke ville skabe tillid og fordreje virksomhedens kommende beslutninger og adfærd. Strukturer med administratorer, der skal sikre en adskillelse, er kun egnet til korte overgangsperioder inden et klart og endeligt frasalg.

(46) Kommissionen finder derfor, at der er stærke argumenter for at kræve, at frasalget foretages endeligt og hurtigt for at forhindre uoprettelig skade på den effektive konkurrence. Efter at have overvejet Tetras anmodning om en længere periode for bedre at bevare værdien af sin investering og efter at have overvejet Sidels interesse i at begrænse en overgangsperiode med usikkerhed konkluderer Kommissionen, at en frasalgsperiode på ikke over […]* er nødvendig for at sikre, at en effektiv konkurrence genoprettes.

(47) Imidlertid fastholder Tetra, at virksomheden bør have mindst [over tre år]* til at gennemføre frasalget ([12]). Tetra baserer sit argument på proportionalitet og behovet for at beskytte sin investering. Ifølge Tetra bør Kommissionen tage hensyn til de nugældende markedsvilkår, som ville betyde, at Tetras investering var tabt, hvis virksomheden skulle foretage et hurtigt frasalg. Som nævnt lægges hovedvægten i fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, på at genoprette en effektiv konkurrence efter en beslutning om uforenelighed. At begrænse Tetras tab, som afhænger af faktorer, som Kommissionen ikke har kontrol over, er en vigtig, men sekundær betragtning.

(48) Tetra fremfører, at Kommissionen ikke bør forveksle frasalg i henhold til løsningsmeddelelsen, som er frivillige, med krav om frasalg i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4. De principper, der er fastslået gennem årene i kraft af Kommissionens erfaring med at vurdere forslag til løsninger, som er samlet i løsningsmeddelelsen, er til en vis grad relevante for procedurer efter fusionsforordningens artikel 8, stk. 4. Etablerede principper som den foreslåede købers rentabilitet, strukturelle løsningers forrang for adfærdsmæssige, og forrangen for løsninger, der genskaber konkurrencevilkårene endeligt og permanent, er tydeligvis relevante. Under alle omstændigheder er det klart, at Kommissionen ikke har mere begrænsede, men mere omfattende beføjelser i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, end i medfør af artikel 8, stk. 3, hvor dens rolle er begrænset til at drøfte med parterne, om løsningerne er acceptable. At frasalgsløsningerne, som Tetra hævder, omfatter sekundære aktiver, er et argument for mere og ikke mindre gennemgribende foranstaltninger i beslutninger efter artikel 8, stk. 4. Pr. definition er det ved beslutninger efter artikel 8, stk. 4, mere presserende at genskabe en effektiv konkurrence, som allerede er blevet hæmmet som følge af den forbudte transaktion.

(49) Tetra hævder endvidere, at en frasalgsperiode på [over tre år]* er i overensstemmelse med Kommissionens praksis. Tetra henviser til tre sager, som Kommissionen afsluttede efter have modtaget tilsagn: Guinness/Grand Metropolitan (M.938) ([13]), Alcan/Alusuisse (M.1663) ([14]) og KNP/Buhrmann (M.291) ([15]). I Guinness/Grand Metropolitan-sagen gav Kommissionen 15 måneder til frasalg af to whiskymærker. I Alcan/Alusuisse-sagen gav Kommissionen ni måneder (med mulighed for to forlængelser på hver tre måneder), og i KNP/Buhrmann-sagen gav man otte måneder (med mulighed for to forlængel-

([12]) Tetras svar, punkt 103-116.

([13]) Kommissionens beslutning af 15. oktober 1997 (EFT L 288 af 27.10.1998, s. 24).

([14]) Kommissionens beslutning af 14. marts 2000 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([15]) Kommissionens beslutning af 4. maj 1993 (EFT L 217 af 27.8.1993, s. 35).

ser på hver seks måneder). Efter Tetras opfattelse er det nærmeste fortilfælde Volvo/RVI-sagen (M.1980) ([16]), hvor Kommissionen gav Volvo […]* til at sælge sin minoritetsaktiepost i Scania. Tetra hævder, at i Volvo/RVI-sagen var de konkurrencemæssige betænkeligheder af horisontal karakter, hvor de i den foreliggende sag er baseret på vagere betænkeligheder ved dannelse af et konglomerat.

(50) Det er tydeligt, at man i ingen af ovennævnte fortilfælde, der vedrørte mindre aktieposter i forbindelse med beslutninger om godkendelse, tillod en frasalgsperiode på [over tre år]*, som Tetra foreslår. Under de særlige omstændigheder, der gælder en beslutning efter artikel 8, stk. 4, efter et forbud mod en gennemført offentligt købstilbud bør der desuden ikke være noget særligt til hinder for et hurtigt frasalg af den overtagne virksomhed som going concern, da der er tale om et fritstående selskab, der i henhold til fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, normalt ikke er integreret i den overtagende virksomheds forretningsmæssige aktiviteter. De nærmeste fortilfælde, som Tetra ikke har nævnt i sit svar, er andre frasalgskrav i medfør af artikel 8, stk. 4. Der er kun tale om to sager, nemlig Blokker/Toys »R« Us (M.890) ([17]) og Kesko/Tuko (M.784) ([18]). I disse to sager spændte frasalgsperioden fra seks til ni måneder. Tetra har ikke påpeget nogen exceptionel årsag til, hvorfor Kommissionen skulle fravige sin praksis i denne sag. Perioder af den længde, som Tetra foreslår, ville fratage Kommissionens forbudsbeslutning dens nyttevirkning og skade Sidel og konkurrencen. Tetras påstand om, at Kommissionens oprindelige forslag om en frasalgsperiode på seks måneder ikke er i overensstemmelse med præcedens, er derfor ikke korrekt.

b) *Bevarelse af værdien af Tetras investering på 1,7 mia. EUR i Sidel*

(51) Tetra hævder, at Kommissionens forslag i klagepunktsmeddelelsen om, at Tetra skal frasælge hele sin aktiepost i Sidel i løbet af seks måneder, vil betyder, at Tetras investering i Sidel går tabt. Ifølge Tetra skyldes det de nuværende ugunstige markedsvilkår og Sidels dårlige økonomiske resultater. Hvis Kommissionen krævede et hurtigt frasalg, der betød, at det meste af Tetras investering gik tabt, ville den efter Tetras opfattelse som udgangspunkt »straffe« Tetra for at overholde de franske regler, der tvang virksomheden til at afgive et betingelsesløst tilbud. Tetra hævder, at de franske regler, som ikke tillader betingede tilbud, skaber en konflikt med fusionsforordningens krav, hvilket Tetra ikke bør straffes for. Selv om fusionsforordningen ikke eksplicit omhandler sådanne situationer i artikel 8, stk. 4, kan man efter Tetras opfattelse drage en parallel til fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, som siger, at en part i en transaktion skal være i stand til at bevare den fulde værdi af sin investering, mens transaktionen undersøges. I henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, skal Kommissionen også tage hensyn til dette mål og undgå unødige og urimelige tab for den pågældende.

(52) For at vise hvor store tab, Tetra kan pådrage sig, bad virksomheden revisionsfirmaet Ernst & Young om at beregne Sidels aktuelle værdi. Ernst & Young gav en præsentation under den mundtlige høring, som Sidel ikke fik kendskab til. Ernst & Young beregnede på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger Sidels nutidsværdi til ca. […]* pr. aktie, hvilket giver en samlet værdi for Tetras aktiepost på under […]*. Tetras tilbud lød på 50 EUR pr. aktie, og kostede i alt over 1,7 mia. EUR. Som følge heraf hævder Tetra, at et tvangssalg i løbet af seks måneder ville koste virksomheden størstedelen af investeringen. Tetra erkendte dog under høringen, at Ernst & Youngs vurdering var udtryk for den værst tænkelige situation, og at Tetra antagelig ville kunne opnå en højere pris ved et privat salg.

(53) Kommissionen har analyseret den vurdering, Ernst & Young foretog, og har konkluderet, at den synes at være overdrevent pessimistisk. Når vurderingen ses i lyset af den mere passende beregning af det diskonterede cash flow, som Tetras finansielle rådgivere foretog inden afgivelsen af det offentlige tilbud, og med al den vanlige forsigtighed ved fortolkning af udfaldet af en fremtidig hændelse som en økonomisk vurdering, har Kommissionen konkluderet, at medmindre der sker dramatiske ændringer i branchen i den mellemliggende periode på under et år, kan værdien af Sidel som enkeltstående virksomhed for en investor med rimelighed anslås til ca. […]* pr. aktie med en udsvingsmargen på […]* pr. aktie.

(54) Kommissionen har dog været særligt opmærksom på Tetras argument om at bevare værdien af sin investering i Sidel. Kommissionen finder imidlertid, at det overordnede hensyn i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, er Fællesskabets interesse i at genoprette en effektiv konkurrence. Tetras interesse i at undgå et økonomisk tab er også meget vigtig, men kan ikke tilsidesætte de overordnede mål med artikel 8, stk. 4.

([16]) Kommissionens beslutning af 1. september 2000.
([17]) Kommissionens beslutning af 26. juni 1997 (EFT L 316 af 25.11.1998, s. 1).
([18]) Kommissionens beslutning af 19. februar 1997 (EFT L 174 af 2.7.1997, s. 47).

(55) Fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, giver en vis fleksibilitet ved at anerkende, at i det korte tidsrum, indtil Kommissionens undersøgelse er afsluttet, og under exceptionelle omstændigheder, kan en undtagelse fra den generelle regel om opsættende virkning for alle fusionstransaktioner være nødvendig for at bevare værdien af køberens investering. Disse betragtninger kan ikke automatisk anvendes på perioden efter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion for uforenelig med fællesmarkedet. I artikel 8, stk. 4, hedder det blot, at en adskillelse af de fusionerede virksomheder eller andre forholdsregler kan være påkrævet for at genoprette en effektiv konkurrence, når en fusion er gennemført og ikke er erklæret forenelig med fællesmarkedet.

(56) At der kan blive tale om et vist økonomisk tab i en situation som Tetras, er en følge af den naturlige usikkerhed, der omgiver alle fusionstransaktioner. Denne naturlige usikkerhed indgår i ethvert præventivt system til fusionskontrol. Inden Tetra afgav sit tilbud, havde virksomheden kendskab til de franske regler og fællesskabsreglerne og var således klar over, at der var en risiko for, at en forbudsbeslutning ville give den et økonomisk tab. Det fremgår af Tetras interne dokumentation, hvori man drøftede muligheden af, at Kommissionen ville træffe en forbudsbeslutning. Endvidere var Tetra ikke forpligtet til at foretage transaktionen på netop den måde, man valgte at gøre, nemlig ved at afgive et betingelsesløst offentligt tilbud. I fusionsforordningens artikel 7, stk. 3, åbnes der mulighed herfor gennem en undtagelse for suspensionsreglen i artikel 7, stk. 1. Imidlertid påhviler ansvaret for følgerne af sådanne transaktioner, herunder de økonomiske, udelukkende den pågældende virksomhed. Artikel 7, stk. 3, giver blot virksomheder, der ønsker at overtage andre virksomheder, mulighed for at afgive et betingelsesløst offentligt tilbud. Den tvinger ikke virksomheder til at følge denne fremgangsmåde. Selv om de franske regler kan forekomme Tetra at være unødvendigt stive, idet de ikke åbner mulighed for at afgive et betinget offentligt tilbud, kunne Tetra have udforsket andre juridiske løsninger for at begrænse de potentielle risici mest muligt.

(57) Endvidere iværksatte Tetra transaktionen med fuldt kendskab til usikkerheden og risiciene og besluttede på grundlag af sine egne uafhængige beregninger at betale en betydelig præmie for aktierne i Sidel. Under høringen påpegede medlemsstaterne, at der er sket en generel økonomisk afmatning, som har haft betydning for værdien af Sidel og af andre virksomheder. Det står heller ikke klart, hvorfor Tetra har betalt så stor en præmie for aktierne (Sidel aktier stod i 30 EUR inden det offentlige tilbud, og Tetra bød 50 EUR). Under alle omstændigheder var det Tetras egen beslutning at betale en betydelig præmie for Sidels aktier, da virksomheden afgav sit offentlige tilbud i marts 2001.

(58) At Tetra besluttede at iværksætte transaktionen med den usikkerhed og de risici, dette indebar, skal derfor ikke forhindre Kommissionen i at varetage sine forpligtelser i henhold til fusionsforordningen til at undersøge, om transaktioner er forenelige med fællesmarkedet, og i tilfælde, hvor den fastslår, at det ikke er tilfældet, i medfør af artikel 8, stk. 4, at træffe de nødvendige forholdsregler for at løse dette problem.

(59) Desuden er det ikke klart, at Tetra ville få så stort et økonomisk tab, som virksomheden hævder. Kommissionen har foretaget sin egen vurdering af Sidel og er af den opfattelse, at Tetra kunne opnå en langt højere pris for Sidel i løbet af de kommende […]*, end man oplyste Kommissionen ved den mundtlige høring.

(60) Ikke desto mindre har Kommissionen været særlig omhyggelig med at give Tetra mulighed for at bevare så stor en del af sin investering som muligt. Kommissionen finder, at en frasalgsperiode på […]* vil give Tetra mulighed for at finde en passende køber af Sidel til en rimelig pris.

c) *Et annullationssøgsmål forhindrer ikke Kommissionen i at træffe effektive forholdsregler i medfør af fusionsforordningen artikel 8, stk. 4*

(61) I princippet skal et frasalg genskabe betingelserne for en vedvarende effektiv konkurrence ([19]). Tetra hævder imidlertid, at Kommissionen ikke har bemyndigelse til at kræve et endeligt og hurtigt frasalg, fordi dette ville anfægte Tetras ret til at søge at få forbudsbeslutningen annulleret og foregribe udfaldet af annullationssøgsmålet. Hvis Tetra vandt sagen, ville virksomheden have frasolgt aktierne, mistet størstedelen af sin investering og ikke have kunnet købe aktierne tilbage. Det ville have forvoldt Tetra uoprettelig skade. Derfor foreslår Tetra, at Kommissionen skal forhindres i at kræve, at Tetra frasælger aktierne endeligt.

(62) Kommissionen deler ikke Tetras opfattelse. En beslutning i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, om at kræve et hurtigt frasalg vil ikke berøre Tetras ret til at rejse annullationssøgsmål mod forbudsbeslutningen på nogen måde. Tetra kan stadig appellere beslutningen, og dommen vil blive afsagt uden hensyn til Kommissionens beslutning i medfør af artikel 8, stk. 4. Hvis Tetra mente, at Kommissionens beslutning efter artikel 8, stk. 4, ville forvolde virksomheden uoprettelig skade og foregribe udfaldet af dens søgsmål mod beslutningen efter artikel

([19]) Se løsningsmeddelelsen, punkt 6.

8, stk. 3, ville virksomheden have ret til også at rejse annullationssøgsmål mod beslutningen efter artikel 8, stk. 4, og anmode Domstolen om at suspendere virkningerne. Tetras argumenter er derfor argumenter for at få Domstolen til at suspendere en kommende beslutning efter artikel 8, stk. 4, og ikke gyldige argumenter mod Kommissionens ret og pligt til overhovedet at vedtage en beslutning efter artikel 8, stk. 4, for at genoprette en effektiv konkurrence. I denne forbindelse skal det bemærkes, at den skade, som Tetra angiveligt skulle lide, overvejende eller udelukkende er af økonomisk art og ikke truer Tetras solvens. Ren økonomisk skade, som ikke kan forventes at føre til insolvens, betragtes ikke som uoprettelig skade.

(63) Hvis Tetras argument blev godtaget, ville det føre til en situation, hvor appeller af beslutninger om gennemførte fusioners uforenelighed ville fratage beslutningerne deres nyttevirkning ved at forhindre Kommissionen i at træffe de forholdsregler, der er nødvendige for genskabe en effektiv konkurrence, jf. fusionsforordningens artikel 8, stk. 4. På denne måde ville alle annullationssøgsmål mod beslutninger om at erklære gennemførte fusioner for uforenelige have opsættende virkning. Det er imidlertid i strid med det generelle princip i traktatens artikel 242, som udtrykkelig siger, at generelt har »indbringelse af klager for Domstolen […] ikke opsættende virkning«.

(64) Desuden ville en imødekommelse af Tetras holdning føre til urimelig forskelsbehandling mellem gennemførte offentlige tilbud og andre fusioner. Ved gennemførte offentlige tilbud ville den overtagende virksomhed nyde godt af at kunne beholde aktierne under appelproceduren.

(65) Endelige ville målvirksomhedernes interesser lide skade, hvis man accepterede Tetras opfattelse, idet de ville få en lang periode præget af usikkerhed under appelproceduren. Accepterede man Tetras opfattelse, ville man fordreje konkurrencen og forvolde Sidel uoprettelig skade ved at forlænge den periode med usikkerhed, Sidel skal gennemgå. Denne skade for Sidel ville desuden fordreje konkurrencen uopretteligt og omgå Kommissionens forbudsbeslutning.

(66) Kommissionen konkluderer derfor, at Tetras ret til at appellere forbudsbeslutningen ikke skal forhindre Kommissionen i at træffe de forholdsregler, der er nødvendige for at genoprette en effektiv konkurrence, jf. fusionsforordningen artikel 8, stk. 4, ikke mindst kravet om et endeligt frasalg af Tetras aktiepost i Sidel.

d) *Tetras forsalg vil ikke genoprette en effektiv konkurrence og kan ikke accepteres*

(67) I sit svar fremfører Tetra, at Kommissionens forslag til et hurtigt frasalg ikke er berettiget, da Tetras egne forslag om »frasalg« genopretter en effektiv konkurrence og er mere forholdsmæssige ([20]).

(68) Tetra foreslår i hovedtræk følgende:

a) Tetra skal have tilladelse til at frasælge sin aktiepost i Sidel i løbet af [mere end tre år]*, så der kan træffes afgørelse om virksomhedens appel, og værdien af dens investering kan bevares. Tetra skal under alle omstændigheder have lov til at beholde en mindre aktiepost.

b) Tetra skal indrømmes en første overgangsperiode på […]*, hvorunder virksomheden kan beholde sine aktier, for at indføre de fire foreslåede strukturer, som skal føre frem til en anden overgangsperiode på [over tre år]*. I dette tidsrum skal en administrator holde de to virksomheder adskilt og sikre Sidels uafhængighed.

c) I den lange overgangsperiode på [over tre år]* indtil det endelige frasalg foreslår Tetra fire strukturer, der ifølge virksomheden skal sikre Sidels rentabilitet og uafhængighed og dermed genoprette en effektiv konkurrence i overensstemmelse med fusionsforordningens artikel 8, stk. 4.

d) Efter [mere end tre år]* vil Tetra enten frasælge aktierne til en uafhængig tredjemand eller benytte en call option til at tilbagekalde aktierne, hvis virksomheden vinder sagen.

Indledende […]* overgangsperiode — udpegelse af en administrator til at holde virksomhederne adskilt

(69) Tetra foreslår, at man umiddelbart efter eller selv inden Kommissionens beslutning efter artikel 8, stk. 4, udpeger en administrator, der skal holde de to virksomheder adskilt. Administratoren skal sikre, at Sidel ledes effektivt

([20]) Svar, punkt 64-102.

og uafhængigt af Tetra. Tetra skal ikke have ret til at udnytte stemmerettigheder eller at blande sig i Sidels aktiviteter på nogen måde. Efter Tetras opfattelse har Sidel allerede en stærk og uafhængig ledelse, som vil sikre Sidels funktioner effektivt, indtil frasalget er gennemført. I den indledende periode på […]* vil Tetra få tilladelse til at være den retlige ejer af aktierne uden noget behov for at overføre dem til en administrator.

Den efterfølgende [mere end tre år lange]* overgangsperiode — de fire »frasalgsløsninger«

(70) Tetra foreslår, at man iværksætter en af fire »frasalgsløsninger« i løbet af […]*. Disse strukturer skal være midlertidige og fungere i [over tre år]* indtil et endeligt frasalg til en uafhængig tredjemand. Tetra bevarer retten til at købe aktierne tilbage ved hjælp af en call option, hvis virksomheden vinder sagen. Kommissionen fik disse strukturer præsenteret nærmere under den mundtlige høring af Tetras finansielle rådgiver, Rothschild ([21]).

i) […]*

(71) […]*

ii) […]*

(72) […]*.

iii) […]*

(73) […]*.

iv) […]*

(74) […]*.

Tetras forslag genopretter ikke en effektiv konkurrence

(75) Tetra hævder, at alle de fire »frasalgsstrukturer« fuldt ud vil opfylde kravene i fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, og være mere forholdsmæssige end Kommissionens forslag om et hurtigt og endeligt frasalg. Ifølge Tetra vil alle fire »frasalgsstrukturer« fjerne Tetras juridiske mulighed for at kontrollere Sidel. Tetra skal ikke eje eller kontrollere aktier i Sidel i overgangsperioden. Sidel vil få samme kapital som tidligere til sine aktiviteter eller udvidelse, og strukturerne vil ikke berøre Sidels muligheder for at rejse midler. Tetras investering i Sidel vil dermed blive bedre beskyttet. Strukturerne, især […]*, vil give Sidel et tilstrækkeligt incitament til at vokse. Kommissionen vil få ret til at godkende den endelige køber efter [mere end tre år]*. »Frasalgsstrukturerne« vil være forenelige med Kommissionens praksis, der viser, at parterne kan kontrollere frasalgsprocessen, og at strukturer som […]* i princippet er acceptable.

(76) Desuden hævder Tetra, at Sidel kunne bevare sin uafhængighed, hvis man udpegede en administrator til at holde virksomhederne adskilt eller valgte lignende løsninger, og fungere effektivt på markedet uden at være påvirket af Tetra og uden Tetras indblanding. Tetra hævder, at Sidel har en uafhængig ledelse, hvilket vil sikre Sidels effektivitet på markedet. Endelig har Sidel tilstrækkelige ressourcer til at finansiere sine aktiviteter. Som følge heraf vil selv ikke en lang overgangsperiode føre til usikkerhed eller hæmme Sidels udvikling.

(77) Sidel deler ikke Tetras opfattelse. Sidel har bekræftet skriftligt og ved den mundtlige høring, at en overgangsperiode nødvendigvis skaber usikkerhed og ville hæmme en ordentlig udvikling af virksomheden. Sidels kunder har allerede givet udtryk for bekymring over virksomhedens fremtid. Ifølge Sidel er usikkerhed den største trussel mod virksomhedens konkurrenceevne. Sidel har også bekræftet, at overgangsordninger med administratorer og usikkerhed om den endelige ejer af 95 % af virksomheden er komplekse og ville skade den, hvis de varede for længe. Sidel udtalte, at kompleksitet indebærer en øget risiko for uforudsete problemer, kan misforstås af virksomhedens kunder og giver konkurrenterne bedre mulighed for at udsprede skadelige rygter om dens stabilitet. Sidel bad Kommissionen undgå midlertidige ordninger, som er påtrængende, forhindrer en genoprettelse af Sidels position eller hæmmer virksomhedens finansielle fleksibilitet eller mulighed for at skille sig af med aktiver, der ikke vedrører dens kerneaktiviteter. Sidel anmodede desuden Kommissionen om at afsætte så kort en periode som muligt til at finde en passende køber. Efter Sidels opfattelse er seks måneder muligvis ikke til-

([21]) Det skal bemærkes, at på et møde mellem Kommissionens tjenestegrene og repræsentanter for Tetra, der blev holdt den 24. januar 2002, dvs. efter drøftelsen af beslutningen i det rådgivende udvalg den 22. januar 2002, foreslog Tetra mundtligt og senere skriftligt at fjerne call option-elementet fra de fire foreslåede strukturer.

strækkeligt til at finde en passende køber. Sidel mener, at 12 måneder ville være passende, og at perioden under ingen omstændigheder må overskride 18 måneder.

(78) Kommissionen har været særlig opmærksom på og omhyggeligt studeret Tetras fire forslag til »frasalgsstrukturer«, især i lyset af Tetras argument om, at disse strukturer vil gøre det muligt for Tetra at bevare værdien af sin investering. Imidlertid finder Kommissionen, at disse strukturer i den foreslåede form ([22]), ikke kan genoprette en effektiv konkurrence.

(79) Det fremgår tydeligt, at »frasalgsstrukturerne« ikke er egentlige frasalg, men blot overgangsordninger, der minder om en administratorordning med en retlig overdragelse af aktierne til administratoren. Hovedformålet med alle fire strukturer er at bevare værdien af Tetras investering og Tetras ret til igen at få kontrol over Sidel på et vist tidspunkt, hvis virksomheden vinder retssagen. Tetra skal være den egentlige ejer af aktierne og/eller vil få interesse i Sidels kommende økonomiske resultater. Desuden vil call optionen give Tetra mulighed for fortsat at være repræsenteret i Sidel gennem en ret til at blive Sidels endelige ejer på et ubestemt tidspunkt. Tetra bekræftede under høringen, at det eneste formål med call optionen var at give virksomheden mulighed for at købe aktierne tilbage, hvis den vandt retssagen.

(80) I den foreslåede lange overgangsperiode vil »ejerne« af Sidels aktier, f.eks. et finansieringsinstitut, ikke have fuld handlefrihed. De vil ikke være i stand til at sælge aktierne som følge af Tetras call option og komplekse finansielle arrangementer, der forhindrer et frit salg. Rothschild, Tetras finansielle rådgiver [udtalelse om sandsynligheden af et frasalg til industrielle købere i overgangsperioden]*.

(81) Ud over ovennævnte konkurrencebegrænsende virkninger vil overgangsstrukturerne skabe nøjagtigt den form for usikkerhed, som Sidel har bekræftet vil forvolde virksomheden uoprettelig skade. Sidel vil i en lang overgangsperiode [over tre år]* skulle drive virksomhed uden at vide, hvem den endelig ejer af 95 % af aktierne vil blive. Sidel vil skulle fungere under stram kontrol fra en administrator og Kommissionen. Sidel vil blive bundet til en kunstig juridisk struktur, som ikke kan indgyde tillid og vil fordreje virksomhedens kommende beslutninger og adfærd. Strukturer med administratorer, der skal holde virksomheder adskilt, og konstant opsyn er kun egnet til korte overgangsperioder, indtil et klart og endeligt frasalg er gennemført. Desuden vil den kendsgerning, at Tetra bevarer omfattende økonomiske interesser i Sidels resultater, få fordrejende virkninger for Tetras konkurrenceadfærd.

(82) Endvidere er de fortilfælde, som Tetra bruger til at underbygge sit argument om, at ovennævnte overgangsstrukturer for frasalg er i overensstemmelse med Kommissionens praksis, ikke relevante. Vivendi/Seagram/Canal+-sagen (M.2050) ([23]), som Tetra henviser til, er ikke relevant, ud over at der blev benyttet en struktur svarende til Tetras forslag […]*. I denne sag var der imidlertid ikke truffet en beslutning om uforenelighed, og der skulle blot frasælges en mindre aktiepost. Tetra har ikke henvist til sager, der kan støtte virksomhedens ønske om en lang overgangsperiode [over tre år]* med en call option, der giver den frasælgende virksomhed ret til at købe aktierne tilbage. Tetra erkender faktisk, at »det er klart, at der ikke findes noget egentligt fortilfælde i Kommissionens praksis for den type frasalg, som Tetra Laval har skitseret« ([24]).

*Konklusion*

(83) Tetras fire »frasalgsforslag« genopretter ikke i tilstrækkelig grad en effektiv konkurrence. De skaber stor usikkerhed og kompleksitet og vil hæmme Sidels udvikling og funktion som en troværdig konkurrent. Endvidere er forslagene ikke i overensstemmelse med Kommissionens relevante praksis. Der er derfor ingen begrundelse for Tetras forslag om overgangsstrukturer i en periode på [over tre år]*. Kommissionen finder endvidere, at Tetras argumenter om ret til appel og bevarelse af værdien af virksomhedens investering ikke vejer tungere end det overordnede hensyn om at genoprette en effektiv konkurrence. Denne genoprettelse skal i princippet finde sted hurtigt.

(84) Efter at have overvejet Tetras anmodning om en længere periode, som kunne give virksomheden lejlighed til

([22]) På et møde mellem Kommissionens tjenestegrene og repræsentanter for Tetra, der blev holdt den 24. januar 2002, dvs. efter drøftelsen af beslutningen i det rådgivende udvalg den 22. januar 2002, foreslog Tetra mundtligt og senere skriftligt at fjerne call optionelementet fra de fire foreslåede strukturer. Kommissionen finder, at det er ønskeligt at fjerne call optionen fra strukturerne, da man dermed fjerner en af Kommissionens indsigelser mod forslagene, som de er skitseret i de følgende afsnit af denne beslutning. Imidlertid nærer Kommissionen stadig betænkeligheder med hensyn til den usikkerhed og de begrænsninger, som Sidel står over for under nogle af strukturerne, og fordi Tetra under de fleste strukturer vil bevare en indirekte juridisk interesse eller være den egentlige ejer.

([23]) Kommissionens beslutning af 13. oktober 2000.

([24]) Svar, punkt 91.

bedre at bevare værdien af sin investering, og af hensyn til nødvendigheden af at begrænse en overgangsperiode præget af usikkerhed for Sidels position finder Kommissionen, at en periode på […]* under de foreliggende omstændigheder vil være passende.

(85) Kommissionen vil desuden være villig til efter forudgående godkendelse at tillade strukturer, der giver Tetra mulighed for at bevare værdien af sin investering i den udstrækning, sådanne strukturer ikke hæmmer genoprettelsen af en effektiv konkurrence. Sådanne strukturer kunne f.eks. omfatte en form for begrænsede kredit- eller finansieringsordninger eller andre betalingsstrukturer, der kunne give Tetra mulighed for bedst muligt at bevare værdien af sin investering, hvis disse strukturer ikke hæmmer genoprettelsen af en effektiv konkurrence ved at bringe Sidels rentabilitet og effektivitet i fare ved at opretholde eller oprette direkte eller indirekte strukturelle eller økonomiske forbindelser mellem de to virksomheder. Sådanne strukturer skal principielt være af begrænset varighed.

### 4. **Behov for at udpege en uafhængig administrator i overgangsperioden**

(86) Kommissionen finder, at adskillelsen af de to virksomheder skal ske på en måde, der sikrer, at en effektiv konkurrence genoprettes på lang sigt, og at enhver forstyrrelse af den effektive konkurrence begrænses mest muligt i overgangsperioden […]* frem til frasalget.

*Ingen yderligere gennemførelse af den forbudte fusion i overgangsperioden*

(87) I overgangsperioden frem til genoprettelsen af en effektiv konkurrence som følge af en beslutning efter artikel 8, stk. 4, må der ikke træffes foranstaltninger for at gennemføre fusionen, som f.eks. udøvelse af de stemmerettigheder, aktierne giver, eller køb af yderligere aktier uden Kommissionens forudgående samtykke. Indtil frasalget skal Tetra afholde sig fra enhver handling eller undladelse af handling, som ikke vil bidrage til at bevare Sidels fulde økonomiske rentabilitet, markedsværdi og konkurrenceevne. Især må Tetra ikke udføre nogen handling, som kan være af en sådan natur, at Sidels retlige status, karakter, interessesfære, aktivitetsområde, industrielle eller kommercielle strategi eller investeringspolitik ændres.

*Udpegelse af en uafhængig administrator*

(88) For at genoprette en effektiv konkurrence i overgangsperioden i henhold til beslutningen efter artikel 8, stk. 4, og i perioden frem til frasalget, hvor Tetra fortsat vil beholde en aktiepost i Sidel, udpeger Tetra en uafhængig administrator, f.eks. en investeringsbank, managementkonsulent eller revisor, som skal godkendes på forhånd af Kommissionen. Administratoren skal udpeges hurtigt og under alle omstændigheder senest ti dage efter vedtagelsen af beslutningen. Administratoren skal være uafhængig af Tetra og alle direkte og indirekte tilknyttede medlemmer af Tetra-koncernen, have de nødvendige kvalifikationer til at udføre opgaven og må ikke være eller kunne komme i interessekonflikter. Administratoren skal desuden aflønnes på en måde, der ikke forhindrer vedkommende i at udføre sit hverv uafhængigt og effektivt.

(89) Administratorens mandat skal godkendes af Kommissionen for at sikre, at vedkommende er uafhængig og effektiv. Mandatet skal indeholde alle de bestemmelser, der er nødvendige for, at administratoren kan udføre sit hverv.

(90) Især skal mandatet give administratoren alle de nødvendige beføjelser og uafhængighed til at føre tilsyn med frasalget af Tetras aktiepost i Sidel til en uafhængig og rentabel køber eller købere, som skal godkendes af Kommissionen, medmindre salget finder sted som en aktieemission til tredjemand uafhængigt af og uden forbindelse til Tetra eller noget direkte eller indirekte tilknyttet medlem af Tetra-koncernen, som fører til, at hver af disse tredjemænd ejer højst 5 % af Sidels aktier. Administratorens mandat skal omfatte en bemyndigelse til at sælge aktierne uden nogen minimumspris, efter at frasalgsperioden på […]* er udløbet.

(91) Administratoren skal kunne udøve de stemmerettigheder, der følger med Tetras aktiepost i Sidel, efter Kommissionens forudgående godkendelse. Administratoren skal desuden have bemyndigelse til at forvalte Tetras aktiepost i Sidel effektivt og sikre, at Sidel drives som en effektiv konkurrent på de relevante markeder. Administratoren skal især sikre, at Sidels status og aktivitetsområde ikke ændres på en måde, der svækker Sidels konkurrencemæssige stilling på de pågældende markeder. Administratoren skal aflægge skriftlige rapporter til Kommissionen med oplysninger om udviklingen i frasalgsprocessen og tilsynet med driften og forvaltningen af Sidel.

*Overførsel af aktierne til administratoren*

(92) Tetra anfægter ikke Kommissionens forslag om at udpege en uafhængig administrator med bemyndigelse

til at føre tilsyn med Sidels uafhængighed og rentabilitet og til at udøve de stemmerettigheder, der følger med aktierne. Tetra erkender, at der skal udpeges en administrator snarest muligt, og foreslår, at man udpeger en administrator til at holde virksomhederne adskilt umiddelbart efter denne beslutning eller endog inden beslutningen ([25]).

(93) Tetra hævder imidlertid, at en øjeblikkelig overførsel af aktierne til en administrator ikke er påkrævet. Virksomheden mener, at en afhændelse, som udgør et endeligt frasalg, har fundet sted, når den tidsfrist, der er anført i forslaget, er udløbet ([26]). Tetra henviser til artikel 8, stk. 4-beslutningerne i Blokker-sagen og Kesko/Tuko-sagen samt løsningsmeddelelsen som argument for, at den part, som skal foretage frasalget, selv kan varetage det. I både Blokker- og Kesko/Tuko-sagen blev frasalgsperioderne begrænset til seks eller ni måneder. Der blev ikke udpeget en frasalgsadministrator, men i Kesko/Tuko-sagen blev der udpeget en tilsynsførende administrator. I løsningsmeddelelsen regner man ikke med frasalgsadministratorer i den første frasalgsperiode, men først efter udløbet af den indledende periode.

(94) En overførsel af aktierne til en administrator må forventes at bidrage til at genoprette en effektiv konkurrence ved at mindske Tetras indflydelse i overgangsperioden. En overførsel af aktierne vil føre til bedre tilsyn i overgangsperioden, en mere flydende og uafhængig ledelse af Sidel og muligvis mere fleksibilitet med hensyn til spørgsmål som stemmerettigheder og udøvelse af andre rettigheder i forbindelse med aktierne.

(95) En overførsel af aktierne til en administrator synes ikke at ville skade hverken Tetra eller Sidel, og Tetra har ikke fremlagt argumenter for, hvorfor en sådan overførsel skulle være problematisk. Der er ingen grund til at tro, at Tetra ikke skulle kunne indgå en passende aftale om at overføre aktierne til en administrator indtil det endelige frasalg. Desuden omfatter de fleste af Tetras fire »frasalgsforslag« en overførsel af aktierne.

(96) Kommissionen finder derfor, at det vil være bedst, at Tetra overfører aktierne til en administrator hurtigst muligt.

*Konklusion*

(97) På baggrund af ovenstående finder Kommissionen det påkrævet, at Tetra udpeger en uafhængig administrator, f.eks. en investeringsbank, managementkonsulent eller revisor, som skal godkendes på forhånd af Kommissionen. Den konkluderer endvidere, at det ville være bedst, at Tetra overfører aktierne til administratoren hurtigst muligt. Administratorens mandat skal godkendes af Kommissionen for at sikre administratorens uafhængighed og effektivitet. Mandatet skal indeholde alle de bestemmelser, der er nødvendige for, at administratoren kan udføre sit hverv med at føre tilsyn med Sidels uafhængighed, forvalte Tetras aktiepost i Sidel effektivt, sikre at Sidel fungerer som en effektiv konkurrent på de relevante markeder, og at Tetras aktiepost i Sidel frasælges.

## III. **KONKLUSION**

(98) Eftersom fusionen mellem Sidel og Tetra, som blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen den 30. oktober 2001, allerede er gennemført, og af de årsager, der er anført ovenfor, konkluderer Kommissionen, at det er nødvendigt for Tetra at adskille sig fra Sidel ved at frasælge sin aktiepost i Sidel og træffe yderligere passende foranstaltninger for at genoprette en effektiv konkurrence i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 4, jf. bilaget til denne beslutning.

(99) Det er især påkrævet at kræve en adskillelse af Tetra og Sidel på grundlag af følgende principper: 1) adskillelsen skal ske gennem et effektivt og endeligt frasalg af Tetras aktiepost i Sidel, der sikrer en genoprettelse af en effektiv konkurrence ved at bevare Sidel som en uafhængig og troværdig konkurrent; 2) frasalget skal føre til, at Sidel genvinder sin fulde uafhængighed af Tetra, og Tetra må ikke beholde nogen minoritetsaktiepost i Sidel eller nogen interesse i Sidel, som kan hindre genoprettelse af en effektiv konkurrence; 3) frasalget skal gennemføres hurtigt inden for en frist på højst ni måneder for at beskytte Sidels rentabilitet og effektivitet og dermed sikre, at der genoprettes en effektiv konkurrence; 4) i overgangsperioden frem til frasalget udpeger Tetra en administrator til at føre tilsyn med Sidels uafhængighed, sikre Sidels rentabilitet og effektivitet og lede frasalgsprocessen.

([25]) Svar, punkt 47.
([26]) Svar, punkt 52.

(100) Ved udarbejdelsen af de foranstaltninger, der er beskrevet i denne beslutning, har Kommissionen været særlig opmærksom på proportionalitetsprincippet, Tetras anmodning om fleksibilitet og foranstaltninger, der gør det muligt at bevare mest muligt af værdien af Tetras investering, samt Sidels anmodning om foranstaltninger, som f.eks. udpegelse af administratorer, der ikke pålægger virksomheden urimelige byrder eller virker forstyrrende, når disse foranstaltninger blot effektivt kan opfylde målsætningen med fusionsforordningen artikel 8, stk. 4, nemlig at genoprette en effektiv konkurrence —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

For at genoprette en effektiv konkurrence kræves det hermed, at Tetra Laval BV adskiller sig fra Sidel SA i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til denne beslutning.

*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til:

Tetra Laval BV
Amsteldijk 166
1071 LH Amsterdam
Nederlandene

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 2002.

*På Kommissionens vegne*
Mario MONTI
*Medlem af Kommissionen*

*BILAG 1*

Den fulde originale ordlyd af de betingelser og forpligtelser, der er omtalt i artikel 1, kan findes på Kommissionens website:

http://europa.eu.int/comm/competition/index_da.html